

λολός

Πέμπτη, 6 Σεπτεμβρίου 2012

8:26 μμ

39

Ο λολός ή ο λωλός

Η γραφή αναλογα με την ετυμολογική ερμηνεία

Κατά Κοραή 9359.224-5[351-2]

Περὶ τοῦ Λολός (fou, fol) πρόσθετες εἰς τὰ προσημειω-
θέντα (Ἄτακτ. τόμ. I, σελ 85) καὶ τοῦτο ἀπὸ τὸν Ἡσύχιον·
« Λύλιος ἢ Λύλλος· οὗτος ἐπὶ μωρία ἐκωμωδεῖτο. » Ὁ

Φώτιος μᾶς διδάσκει καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μωροῦ τούτου ,
« Λύλλος , ποιητὴς ἐπὶ μωρία κωμωδούμενος. »

Ἀπὸ τὸ Λολός ἔχομεν πολλὰς παροιμίας , ὅχι λολός . Ὅλα
τοῦ λολοῦ λολά εἶναι , διὰ τὸ δύσκολον τῆς μεταβολῆς
ὅχι μόνον τοῦ λολοῦ εἰς φρόνιμον , ἀλλὰ καὶ παντὸς ἄλλου
κακοῦ ἢ ἀχρείου ἀνθρώπου εἰς χρηστὸν ἢ χρήσιμον . Ὁ λολός
μὲ τὰ ἐνθυμᾶται χαίρεται , καὶ μὲ τὸν νοῦν
πλουτεῖ , μωρίας εἶδος βασανίζον μάλιστα τοὺς ἀργούς
καὶ μισητάς τῶν κόπων , διὰ τοὺς ὁποίους ἐλέχθη καὶ τὸ
« Ἐλπίδες βόσκουσι τοῦτ' κενούς τῶν βροτῶν. » Ἐλπίδες
ὅμως ἐφήμεροι καὶ διαδεχόμενοι μία τὴν ἄλλην , καθὼς αἱ
φυσκαλίδες εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ νεροῦ , ὡς τὸ διδάσκει ἄλλη
παροιμία , Τῶν λολῶν ἡ χαρὰ δὲν κρατεῖ πολὺν
καιρὸν . Παροιμία ἀξεία εἶναι καὶ τὸ Εἶπαν τὸν λολὸν
ν' ἄψῃ φωτίαν , κ' ἔκαυσε τὰ ροῦχά του , διὰ
τοὺς πράσσοντας ἀσυγκρίτως περισσότερον παρ' ὅ,τι τοὺς
προστάξῃς ἢ τοὺς συμβουλεύσῃς . Ἄλλη παροιμία , Ὅσα
ἐξεύρει ὁ λολός οἰκοκύρις , ἑκατὸν ἀπέξω φρό-
νιμοὶ δὲν ἐξεύρουσιν , ἧτις μᾶς διδάσκει νὰ μὴ γνώ-
μεθα προπετεῖς εἰς τὰς περὶ τῶν ἄλλων κρίσεις .

Οι περισσότεροι ετυμολόγοι το θεωροῦν ὅτι ποέρχεται ἀπὸ τὴν μετοχή παρακειμένου τοῦ ολυμι
= χανομαι που εἶναι **ολωλως** > ο λωλός το «ο» ἐξελήφθη ως ἄρθρον> και επειδη το «-ως» μοιάζει
σαν επιρρημα διορθωθηκε σε λωλός.

Ο Κοραης στο λημμα αποσωνω των ατακτων του 9359.62 [192]

Των φρονιμων τα μαντατα οι λολοι τα αποσώνουν.